

Szombathelyi „búcsú-szimfónia”

Az idei szezon utolsó bérletes előadásának szünete után a közönséghez fordult és váratlanul bejelentette, lemond zeneigazgatói feladatairól Alpaslan Ertüngaalp. Döntésének okairól és további terveiről kérdeztük a török származású karmestert, aki 2007-ben írta alá öt évre szóló szerződését a zenekarral, s aki most úgy érzi, eljött az ideje, hogy továbblépjen.

„Reményeim szerint a jövőben is fogok találkozni a színpadon a zenekarral és a közönséggel”

I Mi vitte arra, hogy váratlanul, a nyilvánosság előtt jelentse be, hogy le kíván mondani a Savaria Szimfonikus Zenekar zeneigazgatói posztjáról?

Május 21-i koncertünk a szezon legutolsó bérletes előadása volt. Egy művész számára fontos, hogy az őt és a közönségét érintő változásokat, illetve bármilyen hírt közvetlenül közölhessen a saját közönségével. Bejelentésem tartalma csupán az volt, hogy szándékaim szerint ez az utolsó bérletes hangversenym a Savaria Szimfonikus Zenekar Zeneigazgatójaként.

I Hogyan fogadták a hírt a zenekar tagjai? Nem gondolta, hogy veszélyeztetheti az utolsó bérletes előadáson nyújtott művészi teljesítményt egy ilyen rajtaütésszerű bejelentés?

Egyáltalán nem. Az utolsó három évadon túlmenően a Savaria Szimfonikus Zenekarral több éves karmesteri tapasztalatom van. Ennek köszönhetően a zenekar a hangverseny első és második részében ugyanúgy teljesített, mint az ezt megelőző hangversenyeken.

I Úgy tudom, a karmesteri feladatokat szívesen ellátná a továbbiakban is, mi az, amit biztosan nem vállalna és miért?

Köszönöm ezt a kérdést. A sajtóban jelent meg ez a hír. A „szívesen” szót soha nem használtam, mert számomra egyértelmű, hogy egy zenész szívesen van a színpadon. A nyilatkozatomban azt hangsúlyoztam, hogy az adminisztratív posztról kívánok lemondani. Úgy folytattam a beszédemet, hogy „reményeim szerint a jövőben is fogok találkozni a színpadon a zenekarral és a közönséggel”. Ezt az is alátámasztja, hogy már vannak aláírt szerződéseim nyári fellépésekre és a jövő évad hangversenyeire is. Summa summarum, szándékom, reményeim, kívánságom az, hogy ne kelljen adminisztrálni. Egy ember, művész, karmester csak azért vállaljon felelősséget, amit saját maga dönt és cselekszik, ne mások cselekedeteiért és döntéseiért.

I Mi bizonyult elegendő oknak arra, hogy a batározott idejű, 2012-ig szóló szerződését felbontsa, és hogy megbírdetett fellépéseket mondjon le? Miben nem tudtak megegyezni a zenekar vezetésével?

Természetesen azt, amit aláírással igazolva vállaltam, továbbra is vállalom. Az igazgató úr a legutolsó sajtótájékoztatómon velem egyetértésben azt nyilatkozta, hogy „egy nyugati példát fogunk statuálni.” Én

ezt úgy értelmezem, hogy a továbbiakban is egy békés, nyugodt együttműködés aktív partnerei maradunk, ahogy eddig volt. A jövő évadot teljesen előkészítettem és a zökkenőmentes működésnek minden feltétele adott. Felajánlottam a további segítségemet is, ha szükséges.

I Nem tart-e attól, hogy nem tesz jót a renoméjának egy ilyen, gyakorlatilag a közönség előtt zajló szakítás?

Azt látom, hogy itt nincs szakításról szó. Csupán egy másik fajta együttműködés kezdetéről. Nyugati példákban nagyon gyakori, hogy a művészeti vezető egy adminisztratív személy. A vezető karmester viszont egy aktív művész, aki felelős a saját hangversenyeiért. Sokat tettem a Savaria Szimfonikus Zenekarért. A Bartók Terem felújítási folyamatában több munka és döntés mögött szerepel a nevem. Ilyen a színpadi világítás – amit saját kezűleg terveztem és amire mindmáig senkitől nem kaptunk panaszt – a stúdió kialakítása és működtetésének megalapozása. Ennek sikeréről és minőségéről tanúskodnak az élő hangverseny-felvételeink, amelyek még nem jelentek meg kereskedelmi forgalomban, de amelyeknek a terjesztése más csatornákon már elindult. De ilyenek a székek is, amelyeken a zenekar tagjai ülnek, és még sok mást is felsorolhatnék. Nem beszélve a zenekar művészi színvonalának növeléséről és azokról a szerződésekről, amelyek a zenekar jövőjét gazdasági területen is pozitívan befolyásolják.

I Hogyan képzeled el a jövőt? Megkeresték-e más zenekartól? Hol folytatja a pályafutását?

Természetesen mindig voltak felkérések, most is vannak. A közeljövőben Európa rangos zenekaraihoz vagyok meghívva. Ezen túlmenően teljesülni látszik az a vágyam, hogy minél többet a zenével, a kreatív munkával, az alkotással foglalkozhassak. Most, hogy kevésbé foglal le az adminisztráció, újra leülhetek zongorázni, amit – három évvel ezelőtti balesetem és a balkezem sérülése után – egy időre kénytelen voltam szüneteltetni. Egy színpadi művésznek a színpad az élete. Ott érzi magát a legjobban, szinte az az otthona. A nyilatkozatomban az is szerepel, hogy van, amikor eljön az ideje, hogy az ember továbblépjen. Eljött az ideje, hogy továbblépjek, hogy jobban átadjam magam a zene és az alkotás örömeinek. *Bilkei Éva*